

Truplo moralo je ležati 2 dni na pekočem solncu na otoku sredi Drave, ker gospod „rihtar“ ga ni pustil v Zavrču pokopati. Že v zdravstvenem oziru treba je to najostreje ožigosati, kje pa ostane človečnost? Hoče ta gospod samo v politiki krščansko srce pokazati? Žendarmerija šla je k okrajnemu glavarstvu in to je moralo zapovedati predstojniku, da je „telesno delo usmiljenja“ spolnil. Materi se je naznanilo, da se je našel njen sin. Takoj podala se je v Zavrč, pa glej! Na vprašanje, kje da je truplo sinka, dobi za „tolažbo“ ta le odgovor: „Ravno pred eno uro smo ga zakopali.“ Dva dni je ležalo truplo, a ko se je materi naznanilo, niso niti 1—2 uri mogli z pogrebom počakati? Mislimo si žalost matere, v pekočem solncu hitela je v 3 ure oddaljeni Zavrč, da bi še enkrat videla ljubo lice, pa tamkaj dobi tak odgovor. Jakojoča vrnila se je v mesto in podoč gotovo ni molila za „krščanskega predstojnika.“ Pa mi že vemo, zakaj ni pustil „milosrčen“ Murkovič otopljenja pokopati. Na obleki je spoznal, da je gotovo deček iz mesta in pametna glavica gospoda „burgermajstra“ je takoj iztuhtala, to je gotovo nemeč ali celo nemčur, ta ne sme na naš britof! Ko bi imel deček na čelo zapisano: „Vse za vero in farje“ sijajen pogreb bi dobil. Pa Bog pozna trdosrčnost gospoda Murkoviča, zato mu ni dal otrok, tuje mora za svoje vzeti. Pa tudi dobro, da nima. Srečni nikoli ne bi bili, saj čitamo, da se grehi starišev na otrokih maščujejo. Radovedni smo tudi, ali oblasti za tako postopanje prvaških občinskih predstojnikov nikake kazni nimajo.

Premije za ubite strupene kače. Opozarjamo, da se v času od 15. julija do 15. septembra ne izplačujejo nikake premije za ubite strupene kače, in se ne smejo odpošiljati v tem roku na zoologični oddelek muzeja Joanneum v Gradcu. Lahko pa se glave ubitih kač shranijo v špiritu in pošljejo po 15. septembra v svrhu premiranja na zoologični oddelek na Joanneum v Gradcu.

Dopisi.

Iz Moravec. To leto je slabo za nas. Sadja, razven malo hrušek in sliv po nekterih krajih, ne bodo skoro nič. V vinogradih pa se pri nas tako nič ne pridela, ker so vsi upostošeni in tudi, kateri so že obnovljeni še po največ nič ne rodijo in če pa že rodijo vendar ne v polni meri. Ljudje so v pomanjkanju nekaj zaradi splošnih slabih premoženskih razmer, največ po zaradi lanskega slabega pridelka, ko skoro nikdo ni toliko pridelal, kakor je vsejal, ker je bila prevelika suša. Letos bi še po nekaterih krajih znal biti sreden poljski pridelok, če nas Bog toče obvaruje. Seveda bi potrebovali vedno denarja v obilici, ker imamo zmiraj nekaj novega za plačevati, nepotrebno železnico, potem sicer potrebno a za nas brezkoristno šolo, ker se učenci čem dalj manj nauče. Nadalje bi imeli gospod župnik radi novi farovž in cerkev. Hleve in sploh celo gospodarstvo poslopje smo njim že postavili. Sedaj se sliši,

da bode treba celo novih zvonov. Moj Bog! Kmet le plačaj in tiho bodi! Čast komur čast! Seveda v tem slučaju bode spet gospoda župniku doletela: joj! kako lepe zvone so nam gospod župnik omislili, bodo farške klepetulje vpile. Kadar pa se bodo ob letu malo nedeljski romarji od Marije Bistrice vračali, pa bodo spet od gospoda župnika sprejeti z prijaznim pozdravom „svinjski pastirji“ katerim ni treba zvoniti, kakor se je to letos zgodilo, čeravno je dozdej šega bila, da se je vsako leto zvonilo. Tudi imamo pri nas v Moravcih zelo samolastno vlado g. občinskega župana, kateri med nami siromaki razsoja na lastno pest, med tem, ko bi imel biti oče ubogih in sirot, je veliko bolj njih preganjalec in zatiralec, kakor se je to spet zdaj najbolj pokazalo pri razdelitvi državne podpore med po slabi tetini hudo prizadete občane. Kateri je najbolj potreben in ubožen, tisti ni dobil popolnoma nič! In tega je edino kriv g. župan. Zakaj se je pa ta razdelitva v občini Godemarci pravično izvršila. Davkoplačevalci, volilci! zapomnite si to, doba treh let ne traja večno. Potem si pa izvolite takega župana, kateri bode pravicoljuben in nepristranski mož, posebno pa, da ne bode farški podrepnik in kaplanov kučijaž, ker le takemu je mogoče razločevati kaj je za občane obče koristno in dobro, sicer bodemo vpili: „Dajte nam starega nazaj“. Omeniti vredno je tudi, da je sedajni g. župan odstavil strelca pri strelni postaji v Novem redu, kateri je vestno opravljal svojo službo in je sedaj vsa strelba v neredu, kar je pomena vredno. Zadnja leta, ko se je vedno dobro streljalo, bili smo vendar pred točo obvarovani in smo tako dobili vsaj nekaj pičlih pridelkov. Visoke občinske priklade moremo plačevati, a denar se porabi največ za nepotrebne reči in g. župan tudi nima časa s takimi malenkostmi, kakor: streljanje proti toči, dobre ceste, itd., se pečati, ker more pošto voziti v Ljutomer in tam gospoda „špilati“, kako pa mu bode potem še mogoče na siromake misliti?

Njegov prijatelj.

Sv. Martin pod Vurbergom. Čudna ura. V zvoniku imamo jako čudno uro. Po dnevu dremlje, po noči pa spi. Ob delavnikih se včasih predrami kakor kralj Matjaž in malo pobrenka na mali zvon. G. tajnik, kje ste, da je ne navijete, česar je tako potrebna. Odkar vi zvonec nosite pri Martini je vse narobe. Dva cerkvenika ste že spravili v svojo malho, pa še menda ni polna. Več faranov.

Iz okolice Sv. Lovrenca v Slov. gor. Dragi „Štajerc“ prosim te, da bi tudi iz naše vasice nareč iz Mostov hotel sprejeti en par vrstic. 30. dne junija bilo je pri posestniku Jakobu Kovačič več delavcev, ki so koruzo zagrebali. Kar je bilo zelo vroče, šla sta se 2 delavca v bližnji gozd se hladiti in si mušic nagajat. Kar naenkrat zagledata pod nekim hrastom korp, v katerem je Roškarova gospodinja koscem južino prinesla. Takoj se jima sline pcedijo po gibancah, nehote stegneta svoje tatinske prste ter vse pogače v varno zavetje, v lačna želodca spravita. Ko pridejo kosci južinat si sedejo okoli

zrnega korpa ter za glad deset božjih zapoved
izgajajo!

Luka Vsevidel.

Sv. Lovrenc v Slov. gorici. Naš poštar znani
Koser hoče se po klerikalnih cunjah oprati in trdi,
ga ti ljubi „Štajerc“ neosnovano in škodoželjno
rajaš pri poštnem ravnateljstvu. Ti mu v tožbi baje
litaš da dela tvojim naročnikom vsakojake zapreke
jim vsem svojim vplivom nagovarja, naj opuste
Gospod Koser, vse vam nič ne pomaga. Niste
prigovarjali, naj opustimo „Štajerca“ niste nam
dali druge liste, seveda klerikalne? Kar pa se tiče
„izvanredne potrpežljivosti“ raje molčite, poteg-
si kapico črez oči in mislite si, če vi nikogar ne
morebiti tudi vas nikdo ne bo videl. O vaši
zboru „pametnih mož“ tehtni besedi pa še nikdar
smo slišali, kakor zdaj. Vaša beseda je morebiti v
rovžu pri fajmojštru tehtna, njegova pri vas, in
seveda vaju obeh pri podreptnikih, za nas na-
rednjake pa je vaša beseda — figa. Še bolj
mo na vas pazili in takoj tebi ljubi „Štajerc“
oznanili, ali je res Koser tako „beli nedolžen go-
bček“, kakor ga klerikalne cunje seveda po njego-
m nasvetu rišejo. Več naprednjpkav.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dolga časa je vladal pri
najlepši mir vse, tudi volitve i. t. d., vršile so
v najlepšem miru in zastopnosti. Odkar pa je
šel k nam kaplan Štuhec iz Ptuja je konec mira.
Š župnik imenoval ga je med večimi svojega lju-
bnivega kaplana, seveda ker ima dolge noge in
ko več občin prehodi in podreptnike k volitvi na-
varja. Gospod župnik, zakaj ne oznanite, naj pride
po gospoda kaplana če je čas volitve, da bi se
ko okol vozil, ker hočete naj pride voz po njega
je treba pri Sv. Duhu maševati. Ob času volitev
plan vse občine lahko obleti, k Sv. Duhu pa bi se
ševati moral peljati. Le pomalen, župnik in kaplan,
sebeno gospod župnik, ne bojite se, da bi si nogo
mili ob času volitev? Naj vam vendar občina Ter-
pofska in Galuška voz pošljejo, naj vas peljejo
reptniki na volišče. Dragi nam gospod župnik
nci, bodite raje mirni, pustite volitve, dajte vino
e svojim delavcem, nego podreptnikom. Podreptniki
grla z vinom mažejo, delavci pa vas po Sovjaku
nejo. Pa še nekaj: Spominjate še se, kako smo mo-
si vsi župani skupaj priti z občinskimi pečati, da smo
rešili neusmiljenega brivca. Tedaj le tiho in
mo gospod župnik. Mislite raje vedno na zadnjo
tovo pismo, mislite kaj želijo sveti oče. Mislimo
tudi, da ste si že toliko pridobili, da vam ne bo
ba več pošiljati vaših kaplanov z trobuhom za
hom“ na zbirco. Vsem občanom fare Sv. Jurja pa
em, ne davajte več zbirce, za nekaj let imeli boste
spet na rešitev. Zato se tudi farji trudijo prido-
si občinski zastop na svojo stran. Vrana vrani oči
izkljuje, vam pa faranom jih bo. Jurjoški občan.
(Opomba uredništva: Kaplana Štuhec-a dobro
mamo. Tudi v Ptuju je hotel svoje komedije po-
gati, a namignili smo mu, da to naj raje opusti.
so mu v Ptuju postale že presneto vroče, zato
je pobrisal v hladni Sv. Jurij ob Ščavnici. Trudite

se, da bode se tudi od vas poslovil, ta „ljubeznjivi“
kaplan.)

Sv. Trojica v Slov. gor. Na dan goda našega
patra gvardijana zbrano je bilo pri pojedini dokaj
duhovnikov iz okolice, iz Maribora, Sv. Lenarta itd.
Tudi naš Dr. K . . . , deželnega sodišča svetovalec
in dobro znan kaplan Keček bila sta zraven. Kaplan
Keček bil je preje pri Sv. Petru pri Radgoni in od
tam jo je mogel takoj pobrisati zaradi neke ženske.
Ko so se gostje gvardijana tega sladkega vinca in
mrzlega piva dobro navlekli, podali so se domu. Med
potom zamahnejo jo se opletaje k našemu prvemu
slovcu, trgovcu Frišu. Tja pridete dve deklici in
zahtevate v nemškem jeziku sladkor. Gospod urednik,
ko bi vi zdaj videli Kečka. Ko bi mu kdo bodalo
v prsa porinil, nebi tako debelo pogledal in tako za-
renčil. „Friš pregovori, zdere se, niso to Kürbošovi
dekleti, tistega nemčurja?“ Nato je začel deklici z
besedami „nemčurke“ psovati, ter jima rekel, naj le
doma povejo, da je njih oče nemčur. On (kaplan) po-
treboval bi nujno usnje, pa nemčurskega ne kupi. Pa
za take nesramne hujskače pošten trgovec naj nima
blaga. Ured.) Je to postopanje duhovnika, je to dušni
pastir, ki ima nalogo mir pridigovati. Otroke, ki
nemški govorijo, začne zmerjati; držiš se ti Kristuso-
vih besedij „Pustite otročice k meni priti?“ Z
tvojim postopanjem jih odganjaš. Malim otrokom
seješ sovraštvo do tvojega stana, kako bi te potem
če odrasejo spoštovali. Tak duhovnik pa tudi tega ni
vreden. Namesto da bi kot duhovnik se trudil, si
ljubezen in spoštovanje mladine pridobiti v taki
meri, da če je odrasal ji nikdo ne more tega vzeti,
delaš si sam sovražnike. Sovraštvo seješ in sovraštvo
bo tvoja žetev.

Žitečka vas. Šolo ribajo, šolo ribajo! Tako so
vpili vsi presenečeni šolarji v Žitečki vasi 3. in 4.
junija, ko so nenadoma začeli šolo ribati in dali
zato otrokom 2 dni prosto. Vzrok je bil ta, ker je
vsled silnega prahu v šoli g. nadučitelj tako silno
kihal, da bi se bilo bati za njegovo življenje. (Pa
vzгляд vleče, zato je večina otrok še v petek 5. ju-
nija si naredila prosto. Zadovoljnost je bila vse-
stranska.

Velika nedelja. „Ljubi Štajerc“ prosim te, odgo-
vori nam, ali ima nas župnik pravico nas v spoved-
nici vprašati: „Si ti, ki si me pri škofu začrnil?
Če resnice pri spovedi ne poveš, bo cela spoved ne-
veljavna.“ Našega župnika je namreč nekdo pri mi-
lostivem škofu zatožil in dobil jih je nekaj pod nos.
To ga močno jezi in na vse načine je hotel zvedeti,
kdo se je upal ga škofu priporočati. Spovednica se
mu je zdela za to pripravna pot.

(Odgovor uredništva: Najpred hočemo župniku
reči da farani imajo pravico, škofu zadovoljnost ali
nezadovoljnost črez svoje dušne pastire škofu nazna-
njati. Zato je višja duhovska oblast, če bi bili žup-
niki tako sveti, da nikdar ne bi kakega pregreška
storili ali ko bi bili nepremotljivi, nebi bilo treba
višjih duhovskih oblastij, ki čuvajo v tem oziru črez
nižjo duhovščino. Če se pa kdo v imenu faranov

prito žuje, gotovo ne bo tako neumen in bo šel župnika vprašat, ali to sme storiti ali mu naznanjat, da bo to storil. V spovednici pa izpraševati, ali je ta ali ta to storil je žalostno. Če je župnik nedolžen, bo nedolžnost izkazal in se ne bo brigal za tega, ki ga je očrnil ali bo to skušal zvedeti od oblasti, če je pa kriv, naj bo tih in naj si reče „grešil sem“. V spovednici pa ljudstvo k izpovedbi siliti, vidi se nam prav nizko in pravega znašajo nevredno.)

Zreče pri Konjicah. Dne 28. p. m. sem bil slučajno v Zrečah. Tam vidim kočije v katerih so se vozili župan in občinski očetje in se potem podali v občinsko pisarno. Radoven kaj je, čakam, da zvem kaj se godi pri občini, ker delavni dan občinski očetje tako praznično oblečeni hodijo. Kmalu zvem da je prišel od deželnega odbora poslan komisar pregledovati občinske račune. To me je zanimalo zatoraj sklenem čakati da kaj več zvem. Ni mi bilo treba dolgo čakati ko mi pride prijazen mož naproti in mi pove, da se je dosedajnemu klerikalnemu županu V. Rušnik-u županski stolec prekucnil. Pri računih ni bilo vse v redu, zatoraj je mogel, seveda žalosten, svojo častno službo odločiti. Ko je blagajno oddal, moral je denarje v roko komisarja šteti čeravno se je tega nekoliko časa branil. Mož mi tudi pove, da so se občinski dokladi za katere se je letos 80% pobiralo na 50% znižali, ker se župan in odbor ni mogel opravičiti zakaj kako visoke doklade občini nalagajo. No, si mislim na to, to je tisti hvaleni klerikalni občinski odbor, kterege neke vrste klerikalcev nikakor prehvaliti ne more in vedno vpijejo „mi delamo le edino za blagor občine, smo verni katoličani in pravični možje, ne dajte se od naprednjakov in nemčurjev slepiti, bodite verni, le nam zaupajte in volite nas.“ Največja skrb dosedajnega občinskega odbora je bilo imenovanje častnih občanov. Kar večina odbornikov, kateri so se klanjali dosedajnemu bivšemu županu so imenovani častnim občanom. Za katere zasluge, se ne ve. Mislim si da gotovo zato, ker so se županu in župniku znali lepo klanjati, pri sejah molčali in samo kimali. Naročili so si krasne častne diplome in jih dali okusno okviriti. Ali usoda! Rušnik ni več župan in blagajničar, kdo jih bode plačal. Diplomi čakajo sedaj odrešenja pri glažerju v Konjicah. Sicer pa še bojo o tem imenovanju častnih občanov imele višje oblasti opraviti. Mesto častne diplome kupovati bi bili si raje občinske ceste in moste ogledali in popraviti dali, ne pa se z besedami izgovarjali. „Mi jih ne nucamo, kateri ceste nuca naj jih pa popravi.“ Zakaj pa ste občinske doklade tako zvišali? V kratkem se bojo vršile tukaj zopet volitve občinskega odbora. Volilci, bodite previdni, ne pustite se zapeljati od nekterih brezznačajnih klerikalcev ki hočejo oblastno občini gospodovati, a za blagor občanov jim je le malo mar. Pridite k volitvi, volite značajne in napredne možje, ne pa klerikalcev, katerih delo je le, nad naprednimi spoštovanimi možmi vpiti in zoper nje hujskati, za občino pa še do sedaj niso storili nič dobrega. Ako se mi

kmetje združimo, tedaj bo gotovo sedajnemu klerikalnemu odboru odklenkalo in v občini nastopila bo bolša doba.

Razne stvari.

Za princezinje je slaba nada za ženitev. Danes je v Evropi 71 za možitev godnih princezin, ki pripadajo vladajočim rodbinam, nasprotno pa je „enakovrednih“ samskih princov le 47. Ako se hočejo tedaj princezinje stanu primerno omožiti, morale se bodo „ponižati“.

Ne kopajte se takoj po obedu. Mnogokrat se je že svarilo, kako nevarno je, se takoj po jedi kopati. Voda dela vtisek na poln želodec in radi tega nam prime krč ali srčna kap stori našemu življenju konec. Toraj pozor!

3 milijone in ženo zaigral. Ruski poročnik Susulij imel je veliko premoženje, ker pa je celo zaigral moral je od vojakov oditi. Pred kratkim podedoval je spet precejšnjo premoženje in takoj imel je spet kvarte v rokah. Kmalu bili so 3 milijoni fuč in sedaj je igral za svojo lepo vilo in za svojo krasno ženo. Pa tudi toje zgubil. Dobivalec Sergius Novikoff, poda se je v vilo k priigrani ženi. Susulij pa ga je ustrelil. Susulij se je takoj sodnji izročil.

Japonci učitelji. Na Japonskem je sedaj mnogo ujetih Rusov. Večina pa od teh ne zna ne pisati in ne brati. Japonci so tedaj odprli šole, kjer podučujejo sovražnike. Ima tedaj boj za Ruse vendar nekaj dobrega.

Izvanredna štibra preti vinskim bratcem v Arnstadt-u na Nemškem. Mestni očetje so bili pri sebi zbrani in se posvetovali, kako novo štibro naj uvedejo, da plačajo dolge. Eden odbornik, gotovo prijatelj vode ali strahopetež, ki se zaradi hude žene nikam ne upa — predlagal je, da mora vsak meščan katerega policija ob 11 po noči v krčmi najde, 10 marko (1 K 20 v) plačati. Predlog se je vsem dopadel, hočejo pa še si natančneje celo stvar premisliti. Krčmarjem gotovo ne bo všeč, če se predlog sprejme.

4 osebe v vinu utonile. Iz Sardinije se poročila Vinski trgovec Anton Rocca v Pirri-ju imel je v kleti veliko kad, kje je imel vino. Eden delavec moral bi nekaj pri vinu opravljati; stegnil se je daleč čez rob in padel v globoko kad. 2 delavca ki sta priletela na pomoč, imela sta isto smolo. Sinko trgovca hotel je enemu pomagati pa tudi on je noter padel in vsi so utonili. Iz vina prihajala je mnogo ogljenčeve kisline in ta je omamila te ljudi da so noter padli.

Cesar pride k velikim vojaškim vajam od 25. do 31. avgusta na južno Tirolsko.

Svojeglaven grom. Neki kmet je oral na polju. Nenadoma nastane vihar s strelo in gromenjem. Strele udari v verižico kmetove ure, preskoči v